

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 287/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., L., ktorou namietala porušenie svojich bližšie neoznačených práv rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 1 T 28/05 zo 6. septembra 2005, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To 300/05 z 26. januára 2006 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 19/2006 z 11. marca 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. augusta 2008 doručené podanie E. K., L. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „Sťažnosť“, v ktorého úvodnej časti sťažovateľka okrem iného uvádza:

„Ja i môj synovec J. K. sme boli odsúdení za to, čo sme nikdy nepovedali a neurobili. Boli porušené naše ľudské práva, pretože sme boli nezákonne obvinení a odsúdení na

základe vykonštruovaného súdneho procesu Okresnou prokuratúrou v Lučenci a Okresnou kriminálnou políciou v Lučenci.“

Z podania sťažovateľky možno vyvodit', že v jej veci rozhodoval ako prvostupňový súd Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 28/05 a rozhodol rozsudkom zo 6. septembra 2005. Sťažovateľka hodnotí tento rozsudok ako nezákonný, keďže *«sme boli nezákonné obvinení, nezákonne urobené tzv. „dôkazy“ a už aj odsúdení na okresnom súde. Darmo sme žiadali, aby bol vyžiadaný priestupkový spis ako dôkazový materiál, z ktorého by bolo jednoznačne jasné, ktorí svedkovia boli očití pri prípade a ako to všetko bolo. Sudca to ignoroval.*

Proti tomuto rozsudku sme sa odvolali na Krajský súd do B. Bystrice. Dúfali sme, že budeme môcť k tomuto prípadu povedať a vysvetliť a poukázať na dôkazy a znovu sme žiadali predložiť ako kľúčový dôkazový materiál priestupkový spis. Znova sme neuspeli.»

Z podania sťažovateľky vyplýva, že ako odvolací súd v jej veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 2 To 300/05 z 26. januára 2006. Následne *„som sa pýtala na Generálne prokuratúre a tam mi odporučili dovolacie konanie na najvyššom súde“, ale „... na základe klamstiev nám naše dovolanie odmietli znova“*. Z podania možno vyvodit', že o dovolaní rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 Tdo 19/2006 z 11. marca 2008.

V závere svojho podania sťažovateľka uvádza:

„Boli porušené naše ľudské práva na spravodlivý súd, boli sme nezákonne obvinení, a preto si musíme očistiť svoju česť, pretože sme nevinní, a sme obeťami klamstiev a intríg, žiaľ aj orgánov, ktoré majú dodržiavať zákony.

Dúfam, že sa toto všetko dorieši k našej spokojnosti, za čo Vám ja i môj synovec J. vopred veľmi ďakujeme. V opačnom prípade budeme nútení hľadať spravodlivosť za hranicami Slovenska.“

Podanie sťažovateľky podľa obsahu ústavný súd posudzoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 28/05 zo 6. septembra 2005, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 To 300/05 z 26. januára 2006 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 19/2006 z 11. marca 2008.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia

opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že posledné rozhodnutie v jej veci - označené uznesenie najvyššieho súdu - bolo sťažovateľke doručené 31. marca 2008 a týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť. Sťažnosť sťažovateľky bola podaná na poštovú prepravu 25. augusta 2008 a ústavnému súdu doručená 27. augusta 2008. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka podala svoju sťažnosť zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavného súdu. Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo bez právneho dôvodu vyzývať sťažovateľku na jej doplnenie o chýbajúce náležitosti a zaoberať sa jej vecnou stránkou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008